

MĚSÍČNÍK BUBENEČSKÉ FARNOSTI

ČERVENEC 2023 094

GOTHARD

†Bubeneč

Vážení a milí farníci, vlastně ani nevím, proč jsem se letos tak moc těšil na léto. Zajisté, mohl bych napsat, že jsem unavený a už si potřebuji odpočinout. Jenže – ono je to asi pocit většiny z nás, kteří něco děláme, a tím zdaleka nemyslím pouze lidi pracující v řádném zaměstnanec-kém vztahu, ale i matky v domácnosti, které jsou večer rády, až usne i třetí nejmenší dítě, anebo student, jenž se hrotí pod návalem školních povinností, i když mu rodiče či prarodiče občas nezapomenou připomenout, že za jejich časů toho měli mnohem více a že by chtěli mít tak jejich starosti...

A důchodci? Nedávno jsem přál k 82. narozeninám jednomu pánovi, jenž na první pohled vypadá stále svěže a působí dojemem, že by energie mohl rozdávat celým generacím mladších mužů i žen. Jaké bylo moje překvapení, když jsem na své přání dostal jako odpověď dvě věty, z nichž první obsahovala výčet různých stařeckých zdravotních neduhů a druhá povzdechnutí, že si takto své stáří rozhodně nepředstavoval.

A tak jsem si sám pro sebe vyvodil, že zkrátka žijeme unavenou dobu, ať už k tomu máme skutečný, anebo iracionální důvod. K vnitřní pohodě bezesporu nepřispívá ani přehršle negativních a negativistických zpráv ze světa, počínaje válkou na Ukrajině přes domácí informace o tom, že stále nezlevňují základní potraviny, nebo že u sousedů padla vláda a mnozí se bojí toho, kdo po ní nastoupí, až po obavy z toho, že už nejen v Americe střílí studenti své spolužáky anebo nejen v divokém Atlantiku, ale i v dovolenkovém ráji jen několik metrů od břehu útočí na člověka žralok modrý.

Všichni naslovovzatí odborníci se i přesto shodují, že naše doba není v ničem mimo-

řáděně náročná a zdaleka ne nejtěžší, jakou zažila i tato lidská generace. Proč nám pak ale subjektivně toto tvrzení nestačí k tomu, abychom se automaticky zklidnili, rozjasnili svou tvář, usmívali se kolem sebe a šířili dál dobrou náladu? Proč nakonec většina našich rozhovorů stejně skončí buď stěžováním si na něco, či kritikou někoho?

Nevím a nerozumím. To, co však vím a čemu bych měl jako kněz rozumět, je dar živé víry, kterým Bůh obdaroval člověka nejen jako jednotlivce, ale i jako velké lidské společenství. On je schopen naplnit každého z nás, ale i všechny dohromady svým Duchem, jenž je nositelem tolik potřebné odvahy, síly, pokoje, naděje i životního optimismu. Ať se kolem nás děje cokoli. Ať o nás budou usilovat deprese anebo nejistota. Ať se dostaneme až na samou hranu svých schopností, co ještě jsme, a co už nejsme schopni unést...

Právě tento Duch Boží nejen dává skutečný život, ale i oživuje ten, který už klesá pod tíhou starostí a skomírá uprostřed migrén a psychických ataků, které si tak nesnadno přiznáváme. Pojdme proto znovu objevovat situace a události, které nás navzájem všechny propojí: a to nejen nás jako jednotlivce s Bohem, ale i nás jako komunitu. Již tradičně v letních měsících bude v našem kostele o polovinu méně bohoslužeb než jindy. Byl bych však rád, kdyby účast na nich byla mnohem početnější. Nejen proto, že si to přeje církev nebo že bych měl z toho radost já. Ale hlavně proto, že se už přede mší můžeme vzájemně pozdravit a po mši ještě chvíli spolu pobýt. Když bude potřeba, otevřu kostelní zahradu a hovory mohou pokračovat i tam. Možná se pod vlivem Ducha potřebujeme právě toto naučit od starších generací, které to rovněž neměly lehké, a přesto zvládly válku i komunismus. Vzájemnosti. Rozhovorům. Naslouchání. Být spolu. Jen tak.

Pokaždé, když budete v létě v našem kostele, sedněte si k někomu. A pak si třeba řeknete, zda chvíli ještě nezůstanete. Nespěchat, neutíkat, neuzavírat se.

I to může kromě dovolené a fyzického odpočinku přispět k načerpání duševních sil a životního optimismu.

P. Milos

Milí farníci,

uplynulý a značně jednotvárný zkouškový měsíc jsem si mimo jiné zpestřil návštěvou kina Světozor u Václavského náměstí. Kdesi na internetu mě totiž zaujala reklama na film Katedrála. V něm je nám představen jistý Justo Gallego z předměstí španělského Madridu. Justo od roku 1961 až do své smrti před dvěma lety staví katedrálu; sám. Justo je blázen.

Ve své pubertě se musel tvrdou prací postarat o svou rodinu, nikdy tak neabsolvoval žádné vzdělání. Později vstupuje do kláštera, když však však komunita po zkušební době hlasuje, zda jej mezi sebe přijme, je odmítnut. Už zde začínáme kráčet po tenké hraně, kdy přesně nevíme, co bylo důvodem Justova odmítnutí. Možná jeho nemoc – tuberkulóza – nebo spíš jeho složitá nátura, která nebyla zrovna vhodná pro komunitní život uzavřeného kláštera. Jeho nemoc a slib daný za její vyléčení ovšem zcela určitě stála na počátku stavby katedrály, kterou se rozhodl vybudovat k oslavě Boha, s kterým chtěl žít každý den. A tak zcela bez vzdělání, s velmi omezenými prostředky začíná stavět své doslova životní dílo.

Spatřit na něm, i skrze film, můžeme mnohé, možná i víc, než tam je. Zároveň můžeme, chceme-li, dělat, že mnohé nevidíme. Justo nebyl ekologický průkopník používající výhradně odpad a zbytkový materiál. Ani nebyl přesvědčen o svojí lidské síle a odhodlání. Justo byl přesvědčený o jediné věci ve svém životě, a pokud se ji nebudeme snažit pochopit, tak byl skutečně blázen. On ale měl na prvním místě Boha a další místa vůbec neřešil. Celý život chodil po té nejtenčí hraně mezi bláznovstvím a svatostí. V tom, co měl, nebo spíš v jeho případě v tom, co neměl, se v Justově životě oslavil Bůh.

Některé jeho chování pro nás může být výstřední nebo pohoršlivé, jazyk nevytříbený. Nesmíme podlehnout pokušení a zavírat oči kvůli formě. Za ní a i v ní tiše čeká to hlavní.

Jalov

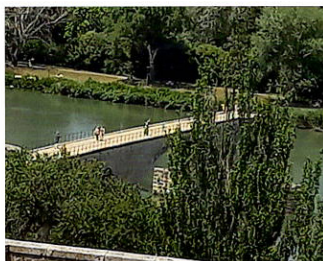
Do naší poštovní schránky v uplynulých týdnech přibily dva skutečné velkoformátové pohledy:

První z nich poslala ředitelka Domova sv. Vincenta v Horním Podluží paní Hana Venturová. Právě sem totiž putovala naše letošní postní kasička, když jsme na potřeby zdejších klientů během 40denního půstu dali spolu dohromady 23.000,- Kč.

PODĚKOVÁNÍ ZA PODPORU DOMOVA SV. VINCENTA DE PAUL VŠEM DÁRCŮM.

maminky s dětmi a zaměstnanci Domova.

Ten druhý je už vlastně letní vlaštovkou, protože jako první zvěstoval čas dovolených a prázdnin. Ať už budete kdekoli, nejen v zahraničí, ale i v Česku, na chalupě anebo na své zahradě, podělte se v létě s námi o pěkný pohled nebo fotku a pište... Adresu znáte – je na poslední stránce v tiráži každého čísla časopisu anebo také na našich webových stránkách.

Milý otče, milí farníci,

Posíláme vřelé pozdravy z překrásného papežského města, kde jsme oslavili svatodušní svátky. Všem zdraví a krásné podletní dny přeji Žďárkovi

PS: Pozdravy do klubu maminek a náboženství, speciálně!

A poděkování skrze e-mail přišlo i ze dvou zahraničních misí – v dubnu a květnu byla v našem kostele opět misijní kasička jako projev konkrétní a hmatatelné pomoci lidem v té zemi, za kterou jsme se aktuálně modlili:

do Džibutska jsme tamním křesťanům jako spoluúčast poslali 700 USD. Poděkoval biskup Giorgio Bertin

do egyptské Alexandrie o měsíc později jsme poslali 400 USD. Tamní biskup Claudio Lurati poděkoval a zároveň sdělil, že se katolická komunita (mimořádně sama ve velmi nuzných podmínkách) peněz zřekla ve prospěch uprchlíků ze Súdánu, kteří jsou na tom hůř než oni.

Co může udělat pro mír ve světě obyčejný člověk? Nic? Jen čekat, co udělají vlády světa a jak budou reagovat jednotlivé národy na různé národnostní nebo náboženské konflikty? Něco přece jen udělat můžeme. V několikaletém projektu Modlitba za svět putujeme doslova po celém světě: každé první pondělí v měsíci v 17:30 je u Sv. Gotharda sloužena mše za určitou zemi, po níž následuje přednáška, ukončená představením státní hymny. Celý měsíc se pak společně i osobně modlíme na úmysly, týkající se této země. Chceme prosit Boha za bezpečný svět, aby byl místem života nejen pro nás, ale i pro ty, kteří se teprve narodí.

Britské indickooceánské území 3. července 2023 – 6. srpna 2023

Myslel jsem si, že to v červenci bude relativně jednoduché. Jako další oblasti, za které se modlíme v letních měsících, ani Britské indickooceánské území není samostatným státem, dokonce ani nemá vlastní obyvatelstvo. Do modlitebního seznamu se dostalo proto, že je mezinárodním společenstvím zařazeno jako zámořské závislé území se zpochybňovaným statutem. A to je vždy určitá hrozba pro bezpečí a pokojné soužití na planetě.

O tom jsem se měl přesvědčit záhy, jakmile jsem tři měsíce předem jako obvykle rozeslal dopis s informací o modlitební akci na nejvyšší státní i církevní úřady, kterým daná země nebo oblast podléhá. Netrvalo dlouho a obdržel jsem dopis od staříčkého významného kardinála Maurice Piat (82), jenž až do poloviny května letošního roku spravoval mauricijskou diecézi Port Louis, do níž územně spadá i oblast, kam budou směřovat naše červencové modlitby. Velmi laskavě, ale zároveň velmi důrazně protestoval už proti samotnému názvu oblasti, za kterou se chceme modlit, a to i přesto, že oficiálně je to právě Britské indickooceánské území (neboli BIOT), jak se v mezinárodním právu těmto ostrovům říká. Zmíněný polotichý protest vychází z bolesti a křivdy obyvatel, kteří zde na těchto ostrovech až do roku 1967 bydleli. Právě rok 1967 byl počátkem nuceného vystěhování Čagošanů, domorodého kreolského etnika, pokračujícího až do roku 1973, kdy se celé souostroví pro civilní obyvatelstvo uzavřelo a se souhlasem Spojeného království se na hlavním ostrově Diego Garcia vybudovala americká strategicky významná vojenská základna.

Souhlas Londýna byl potřebný proto, že v roce 1814 na základě Pařížské smlouvy byly bývalé francouzské kolonie Čagošské ostrovy spolu s Mauriciem postoupeny Spojenému království. Zatímco Mauricius si ponechal své jméno, Čagošské ostrovy byly přejmenovány na BIOT. V roce 1968 byla na Mauriciu vyhlášena nezávislost a tato nově vzniknuvší republika východně od afrického kontinentu se stala hlavním cílem, kam byly Čagošané britskou vládou deportová-

ni. Od toho okamžiku začal nejdříve politický, posléze také soudní boj o osud Britského indickooceánské území, které si nárokuje právě mauricijská vláda s odůvodněním, že toto území bylo před rokem 1967 spravováno sice Londýnem, ale skrze mauricijského správce.

Letité soudní tahanice protluho 25. února 2019 stanovisko Mezinárodního soudního dvoru v Haagu, podle něhož se má Británie co nejdříve vzdát tohoto území, které neoprávněně oddělila od Mauricia ještě před jeho vznikem, a umožnit návrat původního obyvatelstva. Na základě tohoto stanoviska už 22. května 2019 vyzvalo Valné shromáždění OSN Spojené království ke stažení koloniální správy do 6 měsíců a předání celého souostroví Mauricijské republice. Nicméně ani opakovaná rezoluce z ledna 2021 stejnému orgánu OSN nedosáhla žádného posunu, nepomohl ani zákaz Světové poštovní unie používat na území BIOT britské známky. Naopak, vlády UK a USA argumentují platností mezinárodních smlouv podepsaných v roce 2016, podle nichž toto území může být pronajato americké armádě až do roku 2036.

Z neznámého území v Indickém oceánu se tak stává velmi důležitá oblast, v níž i my v Bubenci můžeme svou modlitbou pomoci vyřešit problémy a spory, které není světská společnost zatím schopna řešit.

Večer věnovaný Britskému indickooceánskému území – 3. července 2023:

17:30 mše svatá s úmyslem za BIOT; 18:15 prezentace základních informací, historických a náboženských souvislostí (P. Miloš Szabo) a monitoring současného dění v zemi (Eva Kličková)

I když poslední roky značně posunuly hranice genderového vnímání, zůstávám zastánce tradičního rozdělení lidstva na muže a ženy, aniž bych některou skupinu považoval za dominantnější nebo důležitější. Sam však nemám problém zařadit se mezi muže a jako muž (snad) vždy budu lépe rozumět mužskému světu a více umět naslouchat právě klukům. Navíc už letný pohled do historie naznačí, že kněží se pochopitelně v církvi více věnovali práci s chlapeckou mládeží, zatímco ten dívčí svět býval spíše doménou řeholních sester.

A protože se už léta více věnuji klukům z ministrantské party, děvčata z naší farní komunity se asi právem mohla cítit trochu opomíjena. Naštěstí přišla před léty změna a i dívky mají svou partu, kterou vede Barbora RŮŽIČKOVÁ.

Dívčí party jsem se ujala před necelými dvěma lety, dobrovolně, po Aničce, která vedla naše slečny jako první. Koncept setkávání dětí z naší farnosti je mi dlouhodobě moc sympatický a jsem si jistá, že je velmi důležitý, nejen pro farnost, ale hlavně pro děti samotné. Jak už říkala Anička: „I holky můžou být parta“ a s tím já absolutně souhlasím.

Setkáváme se jednou měsíčně, podnikáme různé akce. Pomáháme charitě při naší farnosti, kdy každoročně pečeme cukroví, ale byly jsme společně i na výletě v Roztokách u Prahy, v kině, na únikovce, jen tak na procházce ve Stromovce, ale také jsme hrály na faře společenské hry. Dívčí parta je velmi různorodá, ale holky jsou krásně sehrané, navzájem se respektují a mají si co říct.

Jsem velice ráda, že mne vlastně ony vzaly mezi sebe. Jsem přeci jenom ve věku jejich rodičů, takže to jistě není samozřejmost. Ale hned od prvního setkání jsme si hezky padly do oka. A kdo by nechtěl být v tak milé a omlazující společnosti. Každé naše setkání mě nabíjí pozitivní energií a dává mi velkou naději.

Na začátku června jsme se sice viděly před prázdninami naposledy, ale setkání to bylo velmi výjimečné. Přišla za námi paní Věra Komárová, spolujatelka kosmetické značky Dermacol. Popovídala nám o svém životě, o své práci i o historii značky Dermacol. Povídání bylo nesmírně zajímavé a pro nás všechny velmi inspirativní.

I v budoucnu bych dívkám ráda představovala zajímavé lidi z naší farnosti. Myslím, že opravdu máme z čeho čerpat. Proto bych byla moc ráda, pokud moje oko padne zrovna na vás, abyste se nebáli mezi nás přijít. Jsme na naše hosty hodné a moc rády uvítáme nové, inspirativní osobnosti.

Je mi ctí být součástí naší dívčí party. Věřím, že setkávání dívek ve farnosti je velmi zásadní, a to nejen pro jejich další rozvoj, ale také kvůli přátelství, která zde vznikají a jsou budoucností našeho společenství.

*Barbora Růžičková,
matka dvou synů*

Milý čtenáři,
nastal čas prázdnin dovolených a žní, dovolu-
jeme si proto uvést několik cenných rad týka-
jících se první pomoci, zejména u dětí.

CO S POPÁLENINOU U DĚTÍ?

Popáleniny jsou velice častá poranění. Kdy už
řešit popálení s lékařem, kdy řešit poranění
doma, na co si dát největší pozor?

Mezi nejčastější případy patří děti opařené
kávou, čajem a horkou vodou (koupání!) nebo
poraněné z kontaktu s horkým předmětem či
přímým ohněm.

První pomocí, kterou můžete doma poskyto-
vat dítěti, je chlazení proudem tekoucí vody.
Nepoužívejte mražené výrobky z mrazáku,
ale dítěti nechte opařenou plochu pod vodou.
Dávejte však pozor, abyste chladili vždy maxi-
málně 5 % povrchu tělíčka.

*Pokud byste ochlazovali část větší, můžete dí-
těti způsobit závažné podchlazení, které může
jeho stav ještě zkomplikovat. Je-li postižení
většího rozsahu, můžete na zbylá místa dávat
obklad (látková plena namočená ve studené
vodě). 1 % těla = jedna dlaň včetně prstů po-
páleného.*

U popálenin, které jsou větší než jedna ruka
(dlaň s prsty) popáleného dítěte (tedy 1 % po-
vrchu jeho těla), doporučuji stav konzultovat
s lékařem. U popálenin batolat, přesahujících
5 % povrchu těla, budete přijati k hospitaliza-
ci. Je-li popálenina takového rozsahu, že bu-
dete dítě transportovat k lékaři, vydržte ránu
pouze chladit a nic do ní nemazat ani nestří-
kat. Prvním krokem v nemocnici by bylo vyčiš-
tění rány a zbytečně by se léčba zdržovala.

*U dětí do 2 let se považuje za závažné popálení
postižení > 5 % povrchu těla. U dětí mezi 2–15
lety pak poškození > 10 % povrchu těla. Hospi-
talizaci vyžaduje plocha popálená na více než:
5 % povrchu těla u batolat, 10 % u dětí do 10 let,
15 % do 15 let věku.*

Pamatujte si, že pokud se popálí dítě, které je
oblečené (pád do ohniště, převrnutí hrnce
z plotny), nikdy nesundávejte vrstvu obleče-
ní, která je bezprostředně na kůži. Nejprve

se musíte opatrně přesvědčit, že tato vrstva
není přiškvařená do kůže. Pokud na kůži drží,
je třeba oblečení ponechat a první pomoc po-
skytovat skrze oblečení. V případě, že triko
stáhnete, strhlo by s sebou i kůži dítěte a jeho
stav by se dramaticky zhoršil.

Při vzplanutí oblečení na dítěti je třeba postu-
povat dle pravidla „stop, drop, roll“ – zastavit,
povalit a válením uhasit hořící oděv. Následo-
vat by mělo sterilní překrytí rány se součas-
ným chlazením.

*Na regeneraci kůže po popálení jsou dobré
masti. Můžete použít ale i sádlo či bambucké
máslo. Z lékárenských produktů pak napří-
klad Hemagel, Bepanthen, mastové základy či
Infadolan. Postižené místo je dobré promazá-
vat, pomoci může tlaková masáž, a především
zajištění prevence, aby se podobné úrazy ne-
opakovaly. Vařit na zadních plotýnkách, aby
dítě na hrnce nedosáhlo, a odstranit pákové
baterie z vany či sprchového koutu.*

Následné doléčení: Zhojená kůže je jemná,
potřebuje ochranu před vysycháním a popras-
káním. Je nezbytné dostatečně ji promaš-
tovat speciálními mastmi a gely, hojení prospívají
masáže, tlakové obvazy nebo obleky. Později
může následovat i terapie biostimulačním la-
serem.

Převzato z: <https://mklife.cz/prvni-pomoc-co-s-popaleninou-u-deti/>

Ve věži našeho kostela jsou umístěny dva již léta nepoužívané zvony, dochovány jsou i konzoly pro ložiska původních zvonů, v dřevěné konstrukci je navíc místo i pro další dva malé zvony nad sebou, které byly zrekvírovány pro válečné potřeby.

Oba naše zvony byly ulity po druhé světové válce, v roce 1952, ulila je firma ZUKOV v Českých Budějovicích–Suchém Vrbném.

Ten větší má průměr 74,5 cm, celková výška 69 cm, hloubka 55 1/4 cm, tloušťka věnce 5,5 cm; hmotnost asi 255 kg, hlavní tón d2 snižené. Na horním okraji je ornamentální pás: zvlněný stonek s listy a květy růží, ohraničený linkami. Na východní straně nápis: CO VÁLKA VZALA, LÁSKA DALA. / ULIT KE CTI SV. GOTHARDA A SV. JANA KŘTITELE. / PANE BOŽE, / DEJ POKOJ A MÍR NAŠÍ ZEMI!. Na západní straně níže je čtyřřádkový nápis: ZUKOV / NÁR. POD. / ČES. BUDĚJOVICE–SUCHÉ VRBNÉ / L. P. 1952.

Druhý zvon má průměr 62,5 cm, celková výška 60 cm, hloubka 47 cm, tloušťka věnce 4,5 cm; hmotnost asi 147 kg, hlavní tón e2. Na horním okraji je ornamentální pás: zvlněný stonek s listy a květy růží, ohraničený linkami. Na východní straně nápis: MARIA PANNO, / CHRAŇ NAŠI FARNOST / I CELÝ NÁROD. Na západní straně níže je opět čtyřřádkový nápis: ZUKOV / NÁR. POD. / ČES. BUDĚJOVICE–SUCHÉ VRBNÉ / L. P. 1952.

Oba zvony byly po roce 1989 opatřeny elektropohonem (tzv. elektromagnetickou pumpou) a několik let se používaly, než kampanologové upozornili na nevhodnost a hrozící nebezpečí: toto řešení s upoutaným srdcem s těžkým závažím vytloukalo zvon na jednom místě a způsobovalo jeho poškození. Proto bylo nařízeno elektropohony se závažím na srdcích demontovat.

Blížící se primice Michala Hladíka byla impulzem, abychom se pustili i do této náročné práce a systém nejenom opravili, ale dokonce jej nahradili zcela funkčním a bezpečným,

aby tak zvony mohly být opětovně zprovozněny. Systém byl vytvořen tak, aby elektropohon mohl být kdykoli nahrazen ručním zvoněním a zároveň aby se automatika dala spouštět i dálkovým ovládním s dosahem cca 30 metrů.

Práce měly několik etap a několik faktur: odborné stanovisko vyhotovil kampanolog Mgr. Petr Vácha kovářské a zámečnické práce zhotovil Tomáš Máca elektrické práce a instalace elektrického pohonu včetně revize byly dílem Miroslava Voráčka práce na samotných zvonech, demontáž zvonů, vyhotovení nového systému a zpětnou montáž do věže měl na starosti Michal Votruba

Firma Zvonařství Votruba (www.zvonařství-votruba.cz) také nad celou akci převzala zodpovědnost a záruku.

Konečná cena všech faktur: 236.142,40 Kč

Děkujeme za finanční dary, díky nimž můžeme nadále investovat do realizace potřebných oprav a rekonstrukcí. Přiložený QR kód je nastavený na dar 500 a 1000 Kč. Každý dar evidujeme a v lednu příštího roku vydáváme o něm potvrzení.

QR kód 500

QR kód 1000

Pouze díky darům můžeme realizovat i další potřebné plány:

- stavebně-historický průzkum kostela (potřebný pro odstranění černé stavby: přístavku ke kostelu, k němuž jsme jako vlastníci opakovaně vyzýváni již od roku 2018)

Podle katolické víry není kněžství pouze duchovním řemeslem nebo jedním z mnoha povolání, ale svátostí, odvozenou od samotného Ježíše Krista. On sám rozhodl, že část Boží moci, kterou neměl a nemá žádný jiný člověk sám od sebe, předá některým jím vyvoleným mužům. Apoštolové se tak stali přímými pokračovateli Kristova poslání na zemi a kněžství, obdržené od Ježíše, dál předávali svým nástupcům, z nichž se postupně vytvořil sbor biskupů. Jedině oni mají plnost kněžství, jak ho nejen chápe naše víra, ale i potvrzuje praxe církve během staletí. Už v prvních letech křesťanství část své svátostné služby (a to nejen u oltáře) předali jáhnům. Tito neobdrželi kněžství od Ježíše, ale pouze od biskupa, tudíž jejich podíl na Ježíšově kněžství je pouze částečný, nikoli plný. Stejně tak po krátké době k jáhnům přibyli presbyteri, tedy kněží, vysílání biskupem na venkov, kam on sám nemohl docházet, aby jeho jménem ohlašovali evangelium, křtili, odpouštěli hříchy, sloužili eucharistii a udělovali ostatní svátosti. Ani toto vyslání nepocházelo přímo od Krista, ale od biskupa, takže ani kněží nemají plnost kněžství, nýbrž pouze tu část, kterou jim biskup udělí a neodejme.

Rozdělení kněžství do tří stupňů (1. jáhen, 2. kněz, 3. biskup) je pak patrné i při mešní liturgii. Kněz i jáhen si žádají od biskupa požehnání, když mají jít ohlašovat evangelium, jáhen i od kněze. Kněz přijímá eucharistii teprve po biskupovi, a jáhen dokonce nemůže přijímat eucharistii sám, ale musí ji dostat buď od biskupa, nebo od kněze.

Správně prožívaná liturgie mše svaté tedy v sobě nese více než jenom zachovávané rubriky a předpisy, ale především ducha, který by měl být tím hlavním, který propojuje jak všechny tři stupně Kristova kněžství, tak i kněžstvo samotné s Božím lidem.

Pokračování Všeobecných pokynů k římskému misálu:

B) Mše s jáhnem

Slavení eucharistie

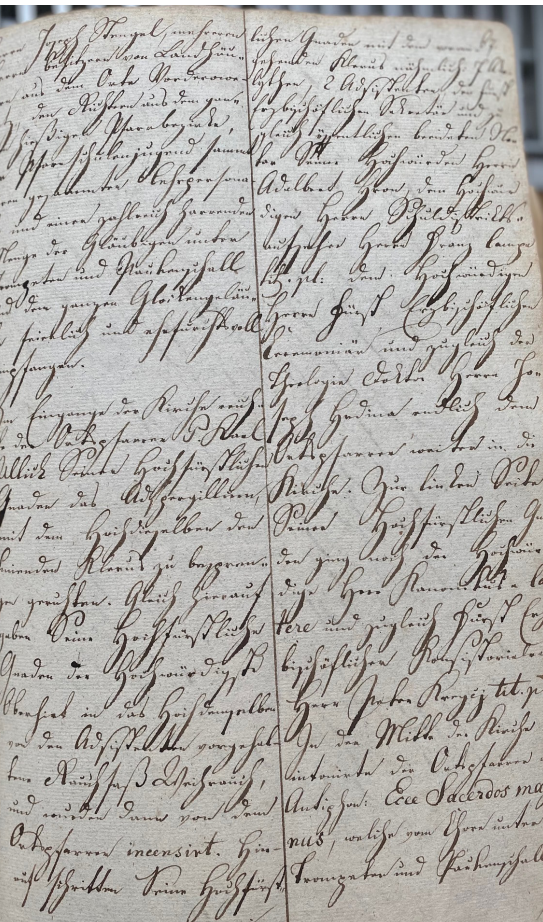
Závěrečné obřady

184. Po modlitbě po přijímání může jáhen, pokud je třeba, sdělit lidu stručná oznámení, nechce-li je radši sdělit kněz sám.

185. Jestliže se použije modlitba nad lidem nebo slavnostní požehnání, jáhen říká: Skloňte se před Bohem a přijměte požehnání. Když kněz udělí požehnání, jáhen, se sepjatýma rukama a obrácen k lidu, propouští lid: Jděte ve jménu Páně.

186. Potom spolu s knězem uctí oltář políbením, udělá hlubokou úklonu a odchází stejným způsobem, jako přišel.

Pamětihodné události v roce 1843 Kanonická vizitace arcibiskupa Aloise J. Schrenka v naší farnosti

str. 66 – slp. 2

5. dubna 1843 ráčila Jeho Vysokoknížecí Milost Nejdůstojnější pan kníže arcibiskup Alois Josef svobodný pán Schrenk z Notzingu p. t.¹ osobně vykonati kanonickou vizitaci kostela a fary v Předním Ovenci.

Tato knížecí-arcibiskupská kanonická generální vizitace se odbyvala dle následujícího pořádku:

Jeho Vysokoknížecí Milost přijela ve jmenovaný den úderem 7. hodiny ranní ke kostelu v Předním Ovenci, kde byla slavnostně a se všemi počtami přivítána, za zvuku trub a tympanů a slavnostního vyzvánění všemi zvony, tamtéž shromážděným duchovenstvem, jakož i ředite-

lem stavovského úřadu Nejvyššího purkrabství panem Matyášem Doleželem coby stavovským patronátním komisařem, dále zemským stavovským kontrolorem úřadu Nejvyššího purkrabství Františkem Bergauerem, správcem statku v Malých Bubnech panem Josefem Stengelem, četnými pány majiteli zdejších venkovských usedlostí, rychtáři obcí z celého zdejšího farního obvodu, žactvem zdejší farní školy a jejím veškerým učitelským sborem a velkým množstvím věřících.

str. 67 – slp. 1

U vchodu do kostela předal místní farář P. Karel Ullick² Jeho Vysokoknížecí Milosti aspersorium³, kterým pak Jeho Milost ráčila vykropit přítomné duchovní. Krátce nato pak Jeho Vysokoknížecí Milost vložila do pro ni již asistenci připravené kadidelnice kadidlová zrna, následně pak byla místním farářem incensována. Nato pak vešla Jeho Vysokoknížecí Milost do kostela,

str. 67 – slp. 2

doprovázena přítomným duchovenstvem, totiž sedmi akolyty, dvěma asistenty, knížecím arcibiskupským sekretářem a současně veřejně přísazným notářem, Jeho Vele důstojností panem Vojtechem Hronem, dále vele důstojným panem okresním školním inspektorem Františkem Lampou, p. t. vele důstojným panem knížecím arcibiskupským ceremoniářem a taktéž doktorem teologie panem Josefem Hrdinou, a v závěru pak místním farářem.

Po levé straně Jeho Vysokoknížecí Milosti ještě kráčel pan kanovník a latere⁴ a současně knížecí arcibiskupský konsistorní rada pan Petr Krejčí tit. pl.

Uprostřed kostela pak místní farář intonoval antifonu Ecce sacerdos magnus⁵, po níž následovaly z kruchty fanfáry za doprovodu trumpet a tympanů.

**foto: Mgr. Štěpán Duháč
transliterace, transkripce a překlad: PhDr.
Miroslav Kunštát, Ph.D.**

¹ Viz předchozí poznámka, v originálu uvedena delší zkratka „tit. plenis.“, tj. „titulo plenissimo“.

² V pozdějších pramenech figuruje počestnější forma jeho příjmení „Uhlík“ či „Uhlík“.

³ Aspersorium, v originálu „aspersorium“, tj. kropáč.

⁴ Canonicus a latere (episcopi), tj. „kanovník na straně (biskupa)“, je člen dómské kapituly, který je kromě svých obvyklých povinností pověřen biskupem zvláštními úkoly.

⁵ Antifona, resp. responsorium Ecce sacerdos magnus („Ejhle, velekněz“), vycházející z Knihy Sirachovcovy 44:16–27, se zpívá při přivítání biskupa v kostele před vlastní pontifikální mší.

Úklid kostela / 1. 7. 2023

I když už od ledna letošního roku díky Jakobovi Hankiewiczovi a Evičce Žaloudkové funguje rozpis úklidu podle skupin, do nichž se farníci postupně dobrovolně zapisují, přesto tyto skupinky nejsou tak velké, aby každý měsíc pokryly veškeré potřeby: jak kostel, tak toalety a společné prostory fary potřebují umýt, vyluxovat, vyměnit toaletní potřeby i upravit okolní chodník a schody. Proto vždy rádi uvítáme kohokoli, kdo třeba zatím nenašel odvahu nebo sílu přihlásit se do uklízací party (služba vychází na osobu pouze jednou ročně!), ale cítí se být součástí naší farnosti a najde si čas přijít na úklid i bez předchozího přihlášení. Tuto sobotu můžete přijít také. Kdokoli. Začíná se společně už v 8 hodin ráno.

Příprava rodičů ke křtu dítěte / 2. 7. 2023

I když někteří rodiče berou své děti jako hotové osobnosti už od narození, pravdivou skutečností, doloženou i biblickými texty, je to, že dítě nejen není ještě schopno samostatného rozhodování, ale je navíc odkázáno na výchovu svých rodičů: tito ho mají – a to ať už to dítě chce, nebo nechce přijmout – slovem i příkladem vést k tomu, co poznávají jako správné a dobré. A to, co je správné a dobré, opět rodiče poznávají z různých zdrojů. Jsou-li ochotni se sami učit z výkladu Písma Svatého a pak dál tyto poznatky předávat svým dětem, mohou požádat kněze své farnosti o křest dítěte. Příprava obou rodičů se v Bubenčí koná v neděli večer a bez dětí. Navíc je možné ji absolvovat kdykoli v těhotenství, aby se křest po porodu nemusel dlouho odkládat.

Slavnost sv. Cyrila a Metoděje / 5. 7. 2023

I když se ve většině katolického světa svátek svatých Cyrila a Metoděje slaví 14. února, příp. 24. května v pravoslavných církvích, v českých zemích povolil papež Pius IX. od roku 1863 jejich svátek připomínat 5. července. Zmíněný rok byl podle tradice milénium od jejich příchodu na Velkou Moravu a červencové datum nebylo zvoleno náhodou, i když s datem příchodu nemá nic společného. V té době již v Čechách rostl kult mistra Jana Husa, jeho svátek se připomínal 6. července a pro českou církev bylo důležité, aby obyvatelstvo mělo před očima správný křesťanský vzor a nezhlédlo se v buřičských tendencích husitské-

ho hnutí. Kromě Moravanů a Čechů si dnes ve stejný den připomínají slovanské věrozvěsty také Slovinci a Chorvati. Letos si na vězpo-
meneme u Sv. Gotharda při mši svaté v 17:30.

Pout' motorkářů / 16.–20. 7. 2023

Již šest let se od kostela svatého Gotharda jednu letní neděli vydává parta motorkářů nejen na výlet, ale doslova na pouť: pečlivě připravený itinerář jejich jízdy sleduje vždy stopy konkrétních duchovních učitelů a konkrétních řeholních spiritualit. Každé zastavení během čtyř dnů s sebou nese modlitbu i mši svatou a večer obvykle dlouhé kamarádské povídání a sdílení svých životů včetně toho duchovního. Letos se sice skupina nakonec zredukovala na čtyři muže, zato tito muži své mašiny nasměrují k místům zvláště vzácným pro bubenečskou farnost: základní tábor budou mít v klášteře Niederaltaich, kde byl opatem náš patron svatý Gothard, a jedním z míst, která během cesty navštíví, bude i jeho rodná osada Reichersdorf. Pokud chcete, přijďte je vyprovodit v neděli po mši a přivítat z cesty ve čtvrtek 20. 7., výjimečně bude v tento den mše v 17:30.

MŠE SVATÉ V KOSTELE SV. GOTHARDA

středa 17:30
pátek 17:30
neděle 9:00

ÚŘEDNÍ HODINY V KANCELÁŘI

středa 14:30–16:45

OTEVŘENÝ KOSTEL

pátek 15:00–17:00

ZPOVÍDÁNÍ

30 minut před každou mší
kromě prvního pátku a neděle

PRAVIDELNÉ AKTIVITY

budou obnoveny opět v září 2023

AKCE MĚSÍCE

1. 7. 2023	úklid kostela (8:00)
2. 7. 2023	příprava rodičů ke křtu dítěte (17:00)
3. 7. 2023	modlitba za Britské indickooceánské území (18:15)
5. 7. 2023	slavnost sv. Cyrila a Metoděje (17:30)
7. 7. 2023	výstav Eucharistie (17:00)
15. 7. 2023	svatba Beránek–Rothbauerová (11:00)
16. 7. 2023	vyprovázení motorkářů (10:00)
20. 7. 2023	vítání motorkářů (17:30)

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Na provoz farnosti a její opravy lze přispět pravidelnou kostelní sbírkou, ale i elektronickou platbou prostřednictvím QR kódu, jenž se nachází na zdi u vchodu do kostela, na webu farnosti v sekci Kontakty anebo i zde na této stránce: stačí ho načíst v aplikaci mobilního bankovníctví: přednastavená částka, kterou každý může upravit dle svých možností, je 100.- Kč.

Můžete-li přispět na chod farnosti anebo na některou oblast jejich aktivit finančním darem, můžete tak učinit anonymně do některé kasičky kostela ve zdi anebo jednorázovým převodem či trvalým příkazem na číslo účtu farnosti 201333389/0800, vedeného v České spořitelně. Účel tohoto příspěvku vyjadřuje zvolený variační symbol (VS):

- a) oprava elektřiny, topení, nutná údržba:
VS 5052018
- b) běžný provoz kostela a aktivity farnosti:
VS 3032019
- c) charitativní a humanitární projekty:
VS 1012020

běžný provoz kostela
a aktivity farnosti

oprava elektřiny, topení
a úprava sakristie

Bubeneč

Farnost sv. Gotharda Praha – Bubeneč,
Krupkovo nám. 32/6, 160 00 Praha 6
e-mail: farnost.bubeneč@gmail.com,
IČ: 61380288, č. účtu: ČS 201333389/0800
farář P. Miloš Szabo, mobil: 731 625 968,
www.farnostbubeneč.cz FB: Farnost Bubeneč